

UČITELJSKI T O V A R Š.

List za šolo in dom.

Izhaja 1. in 15. dan vsakega mesca, in velja za celo leto 2 gold. 50 kr.,
za pol leta 1 gold. 30 kr.

Tečaj VIII.

V Ljubljani 15. marca 1868.

List 6.

Pomladanske cvetice.

1.

 Pomlad spet razsiplje
Krasne dári svoje,
Spet cvetó cvetice,
Družba tičev poje.
Rádost zdaj kraljuje
V srcih vseh človeških,
Ni več čuti tožbe,
In ne zdihov težkih.
Vse ljudi, je pomlad
Kakor prerodila,
Menim, da vsa zemlja
V raj se je zmenila!

3.

Tam na malem grobu
Mlada mati joka —
Cvética zemlja krije
Njenega otroka.
Vstavi vroče solze,
Mati tugopolna!
Lej, pomlád je tukaj,
In radóst vesoljna!
Bog nam dal je pómrad,
On vzel dete tvoje,
Ki zdaj, angelj, čaka
V nebu majke svoje!

5.

Hajd! čez ramo torbo,
Palico pa v roke!
Iti čem na gore —
Jasne in visoke!
Verh najviše gore
Pa se bom ustavil,
Tú si 'z vej zelenih
Hišico napravil.
V hišici tej zračni
Bom vesel prebival,
Svetne reve zabil,
Sladki mir užival!

2.

Na zeleni trati
Suče se kardelo
Nežne, ljube dece
Urno in veselo.
Pojejo med plesom
Ustica mladinske
Sladke in nedolžne
Pesnice detinske.
Poj, le poj, mladina!
Lepe imaš dneve,
Srečne ure rajske,
Brez solzá in reve.

4.

Ladija od bréga
Tam odriva v morje;
Jasno solnce sije,
Čisto je obzorje.
Vgoden veter piha
V jader platno belo;
Sérce pa mornarja
Bije preveselo.
Kmali bo pozdravljaj
Góre v domovini,
Ki od nje je ločen
Térpel bolečine.

6.

Delaj kakor mravlja,
Dokler si na sveti;
Kdor lenobo pase,
Vreden ni živeti!
Kar si umno sklenil,
Serčno zmir' izpelji,
Če tud' ne izide
Vselej ti po želji.
Če ni bila prava
Perva pot, bo druga;
Ak' čes biti mojster,
Bodi naj pred sluga!

7.

Matere ve ljube
 Našega naroda,
 Ki mu prisvetila
 Zlata je svoboda:
 Vzrejšajte sinove
 Ino hčere vaše,
 Da ti enkrat bramba
 Bodo zemlje naše!
 Bramba terdna, kot so
 Naše sive skale,
 Ki vremena sile
 Niso je razdjale!

8.

Solnce, zlato solnce,
 Zemlje krog obseva,
 Sèrce meni v persih
 Pa ljubav ogreva.
 V sèrcu ljubav vroča
 Mi gori za brate,
 Domovince blage,
 Rojstvo dobe zlato
 In za druge sine
 Naše očetnjave,
 In za hčere zale
 Drage majke Slave!

9.

Vaše hrabre djanja,
 Vè Slovenke zale,
 Bodo v naši zgodbi
 Večno lesketale.
 Tarbule se slava
 Večno bo svetila,
 Marulo zmir' v sèrcu
 Slava bo nosila.
 Kak branili devi
 Ti ste nam svobodo,
 Še z veseljem vnuki
 Pozni brali bodo.

J. Cimperman.

Učitelji in prijatelji šol, berite!

Mi ubogi, na toliko kosčikov razcepljeni Slovenci smo celó gledé šolskih knjig ločeni. Tu ti imamo za slovenske in slovensko-nemške šole abecednike, katekizme, in tu pa tam tudi še druge knjige, kjer že na prvem listu čitaš: „für Krain“ ali: „ausser Krain“. Zakaj neki ta ločitev, čemu ta separatizem (razdružljivost)?! So v ti ali uni deželici otroci manj ali bolj sposobni? Se učí v ti ali uni šoli drugi ali pravilnejši slovenski jezik? Ali se morda za to razdružljivostjo zakriva kaka — sebičnost? Bogme! Če se razkosani Slovenci še gledé šolskih knjig ne bodemo porazumeli, nego se le ločevali, tedaj z Bogom slovenska solidarnost (ki si tako le na slabih nogah), tedaj se le vtopi v svojih solzah majka Slava, tedaj verzimo z roke slovensko pero!! Ker si še iz ene šolske izbe v drugo nočemo podati bratovske roke, kako čemo po tem takem kedaj doseči, da si sežemo čez plan in dol v desnico?! Hočemo li, da nam bode kdo očital: vaši jezički si morajo prav malo podobni biti, ker še v prvih razredih različne šolske knjige rabiti morate? —

Drugič so naše šolske knjige pomanjkljive v marsikterem obziru. Naš slovensko-nemški abecednik „ausser Krain“, kojega pri nas na Koroškem rabimo („für Krain“ je boljši), ima hitro zloge s tremi ali celó štirimi pismeni*), besede so v zloge

*) Res, učenci se vadijo branja prvič na stenskih tablah, in piše se jim na deske; pa v knjižici, ki jo imajo tudi doma, so veliko manjša pismena,